

съпразжени съ не малка опасностъ. Напримѣръ, въ началото на Ноемврий графъ Келлеръ, който не можеше да търпи бездѣйствието, прѣдприе да направи рекогносцировка на неприятелската позиция, на Лисата Гора, и да изучи пѣтя прѣзъ Вѣтрополе за с. Химитлии. Той, въ сопровождение на двоица пластуни и единъ мѣстенъ българинъ, дѣдо Новакъ отъ с. Зелено-Дърво, който знаеше добръ пѣтя, проникна съ голѣмъ рискъ почти въ самото расположение на противника — на Лисата Гора и сне кроки на пѣтя отъ с. Топлишъ почти до с. Химитлии.

Слѣдъ тая рекогносцировка, на Зелено-дървската позиция забѣлѣжи се едно извънредно движение. Заговори се за настѣпване. Впрочемъ, тогава никой отъ проститѣ смъртни не знаеше за горнята рекогносцировка, и за туй, още повече като виждаше неудовлетворителното материялно положение на опълченцитѣ, както офицеритѣ, тѣй сѣщо и самитѣ опълченци, твърдѣ недовѣрчиво гледахме на прѣдстоящото настѣпване, при всичко, че се правяха приготовления за него. Впрочемъ, нашата недовѣрчивостъ се оправда. Слѣдъ нѣколко дѣня и дума не ставаше за настѣпление и ний пакъ си заживѣхме на Зелено-Дърво съ монотонния и невеселъ животъ. Да, невеселъ, защото, начиная отъ Октомврий мѣсець, тукъ врѣмето бѣше твърдѣ отвратително; въ такова врѣме винаги у човѣка и на душата бива мрачно. Перспективата же, че цѣлата зима може да прѣкараме тукъ на позицията, ни привеждаше въ отчаяние. Това отчаяние още повече се усиляваше отъ съзнанието, че и да бѣде прѣвзета Шипка и да настѣпятъ русскитѣ войски напрѣдъ, ний пакъ ще си останемъ прѣввѣрзани о нашитѣ колиби. Най-много което можехме да очакваме, бѣше да ни прѣмѣстятъ въ нѣкое село, или градъ за да чакаме, до гдѣто се стопли врѣмето или до гдѣто получимъ нужното обмундируване.

На 26-и Октомврий щабсъ-ротмистръ Чилиевъ, по случай прѣименуването му въ чинъ майоръ, даде обѣдъ на офицеритѣ, на който бѣха князь Вяземски, графъ Толстой и графъ Келлеръ. Обѣда бѣше твърдѣ богатъ. На една маса, покрита съ чиста бѣла покривка, бѣха наредени разни закуски: черъ хайверъ, разни риби, салами, жамбони, сирене швайцарско, холандско, омари, краставички маринатъ и други; ракии: поповка, конякъ, кирасо, мараксинъ и пр.; вино: мѣстно, бордо и даже шампанско. Слѣдъ закуската, бульонъ съ пирожки, котлети съ консервиранъ грахъ, печена гжска, мисирка, а най-подиръ и